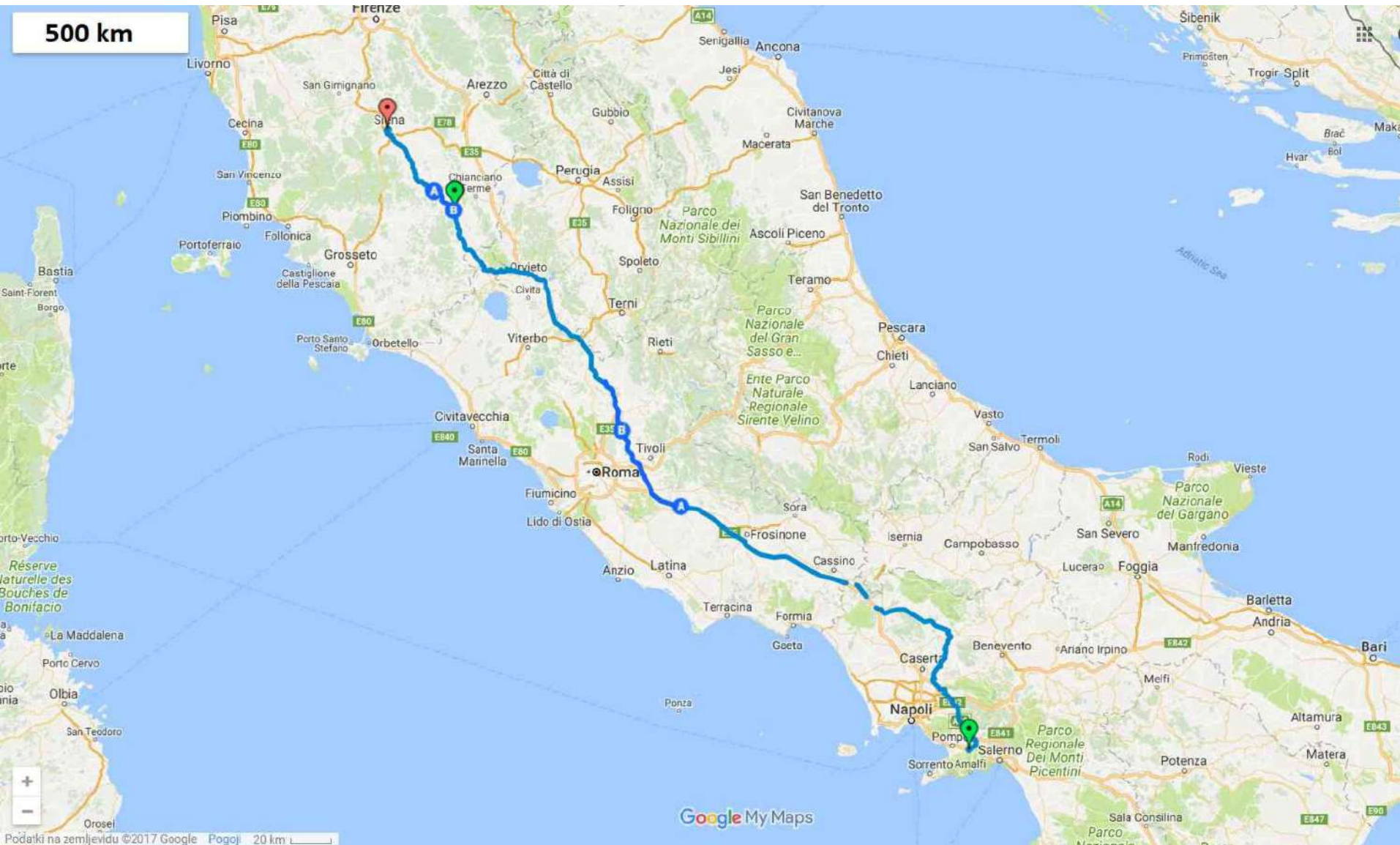

Iz Neaplja v Sieno

petek, 3. november 2017

Lilijana in Matjaž Pelc

Vsega lepega je enkrat konec in treba se bo vrniti domov. Nocoj prespiva v Sieni.

Še nekaj fotk apartmaja za spomin.

Neapeljske mandarine - eno sva vzela domov. Sva počakala, da je dozorela.
Bila je zelo dobra.

Še zadnji pogled s terase. Sreča, da sva Vezuv obiskala včeraj, danes ga prekrivajo oblaki.

Tega strica sva videla že večkrat, povsod jih je polno ob poti.

Končno ena lepa avtocesta.

Blišč in beda z roko v roki.

Drevesnica - kupite, kupite.

Vau. To pa je megalomanski akvadukt. Avto zgleda kot igračka.
Za Rimljane so bili akvadukti izrednega pomena, saj so lahko samo z njihovo pomočjo z vodo hitro in enostavno oskrbovali vsa večja mesta. Bili so zgrajeni po vseh delih Rimskega cesarstva od Nemčije do Afrike.

Še en selfie.

A ni veličastno?

Voda je tekla do mesta po kanalu na vrhu akvadukta.

Fotografiji sta z interneta.

Dokaz, da si nisem izmišljevala, ko sem pisala o polnih črtah na ravnih cestah.

Čisto slučajno sva se peljala mimo vojaškega pokopališča. Posvečen je žrtvam vojne v letih 1943-45. Tukaj počiva skoraj tisoč vojnih žrtev.

Bajno polne oljke.

Prvi dež na najinem dopustu naju je dobil na začetku Toskane.

A kmalu je spet posijalo sonce, pa potem spet dež in spet sonce ... Pa saj ni april.

Toskano sva že obiskala spomladi, pa poleti, zdaj sva tukaj še v jeseni.
Manjka nama samo še zimska Toskana 😊

Na desni se dvigajo skale, zato taka zaščita.

Trenutek za kavico. Šele čez čas mi je v nos usekal vonj po urinu. Žal smrdi povsod, kjer se ustaviš ob cesti in počasi se privadiš.

Pa lepa narava vse neprijetne vonjave odtehta.

Grude zemlje so težke in velike ...

... in takole se lotijo razbijanja na manjše.

Tipičen dovoz k hiši v Toskani.

Krasna pokrajina.

Pa sva prispela v Sieno. Parkirni prostor spet „far far away“, a spiva v centru.

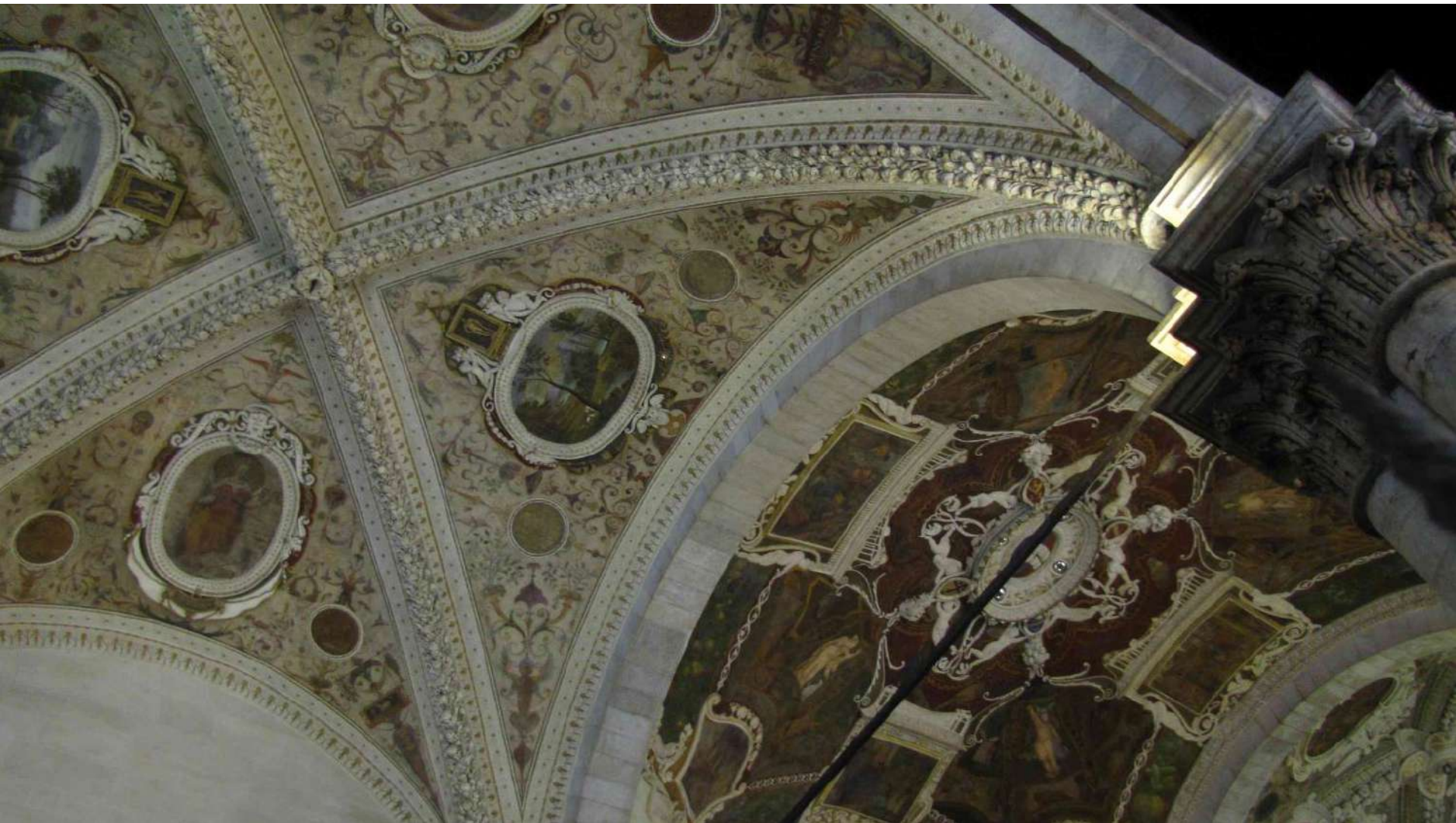
Seveda je spet tema, zato občudujeva še en kraj v čarobnem objemu noči.

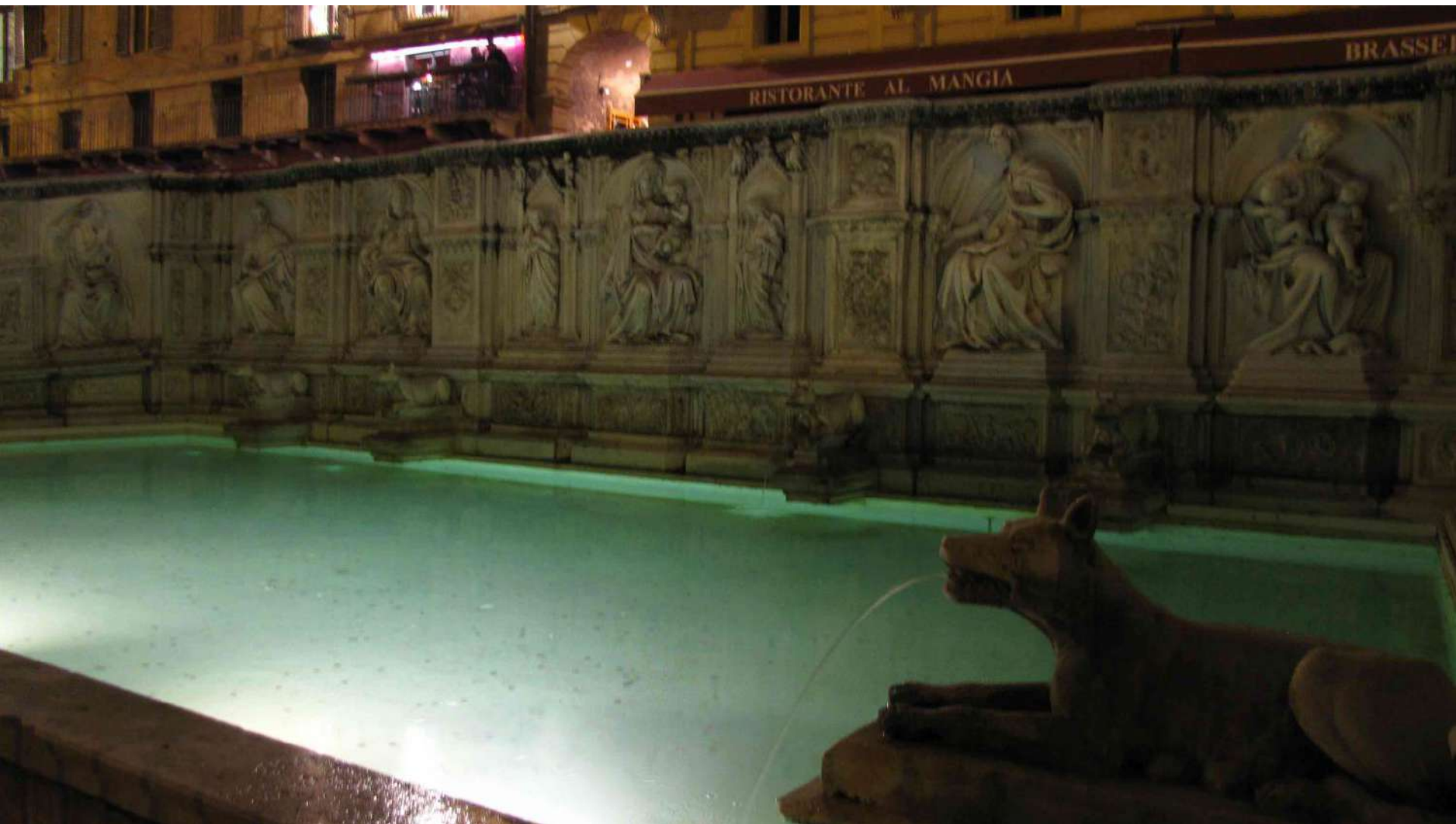
Stari del Siene je čudovit, vse znamenitosti so zbrane na kupu. A kljub temu sva malo zatavala. Tako je, ko si kot mali otrok in ko vidiš nekaj lepega, stečeš tja, pa spet malo tja, pa še tja in nazadnje si izgubljen.

Siena je mesto v deželi Toskani. V mestu živi pribl. 55 tisoč prebivalcev in leži na 322 m nad. višine.

Konec 13. stol. je zaradi svojega bogastva sodila med vodilna evropska mesta. Leta 1348 je Sieno prizadel hud udarec. Epidemija kuge je pomorila tri četrtine mestnega prebivalstva. Pred „črno smrtjo“ je v mestu živel 50 tisoč ljudi.

Palazzo Pubblico - začeli so jo graditi leta 1297.
Ni hotela cela na fotografijo, pa se je treba malo znajti.

Palazzo Sandesoni na Piazzzi del Campo ali po domače palača na trgu.

Knjigarna - knjige iz Italije še nimam. Kupila sem kartonko o Pimpi. **La Pimpa** je italijanskega izvora, nastala je kot strip leta 1975, zaradi uspeha pa so leta 1982 začeli tudi z risankami. Nekaj epizod je bilo sinhroniziranih tudi v slovenščino. Tukaj je ena za obujanje spomina <https://www.youtube.com/watch?v=oKxWEUwEjQU&t=123s>

Ker je bil prostor razsvetljen, sva tole lahko občudovala kar s ceste skozi okno. Seveda je v živo še lepše.

No, šele zdaj, ob gledanju fotografije, se mi nabira slina. V živo me pa pravzaprav ni tako ganilo, čeprav sem bila že hudo lačna. Mah, sem čudna, hahaha.

Tako sva že lačna, da bi požrla tudi kravato. No, v tej trgovini jih je polno. Kravata pri kravati, pa za ščepec šalov.

Siena Cathedral - podnevi je bela 😊. Visoka je 77 m, gradili so jo med leti 1215 in 1263.

Me najdeš? Stojim pred srednjimi vrati. Šele tako dobiš občutek, kako je to velikanska stavba.

Še ena z druge strani.

Bocca della Verità ali detektor laži ... Stari Rimljani so verjeli, da bo glava tega starega morskega božanstva tistemu, ki laže, odgriznila roko. Prava usta resnice imajo v Rimu, tale pa so pravzaprav le vedeževalni avtomat. Ne, nisva ga preskusila. Ni potrebe 😊

Ob pogledu na avtomat sem se spomnila prizora iz filma Rimske počitnice (🤪 kolk sem stara), v katerem sta igrala Audrey Hepburn in Gregory Peck. Gregory se je naredil, kot da mu je odgriznilo roko. Usta resnice so požela veliko slave ravno s tem filmom.

Foto z
interneta

Končno! Hrana! Najprej se matramo v angleščini, potem ugotoviva, da je to „naš čovjek“, pa smo „pričali“. V Sieno se je priselil iz Prizrena (Kosovo) in zdaj ima tukaj kebabdžinico. Bilo je zelo okusno.

EXORIANE ALIQUIS NOSTRIS
EX OSSIBUS ULTOR

Počasi začenjava ugotavljati, da nimava pojma, kje sva.

In končno sva prišla spet na trg. 🤪 Zdaj bova končno našla nazaj v hotel.

V Italiji je veliko parkirnih mest za skuterje in motorje. S tovrstnim prevozom si v tem gostem prometu močno skrajšaš čas vožnje.

Zgodovinsko središče Siene je UNESCO razglasil za svetovno dediščino.

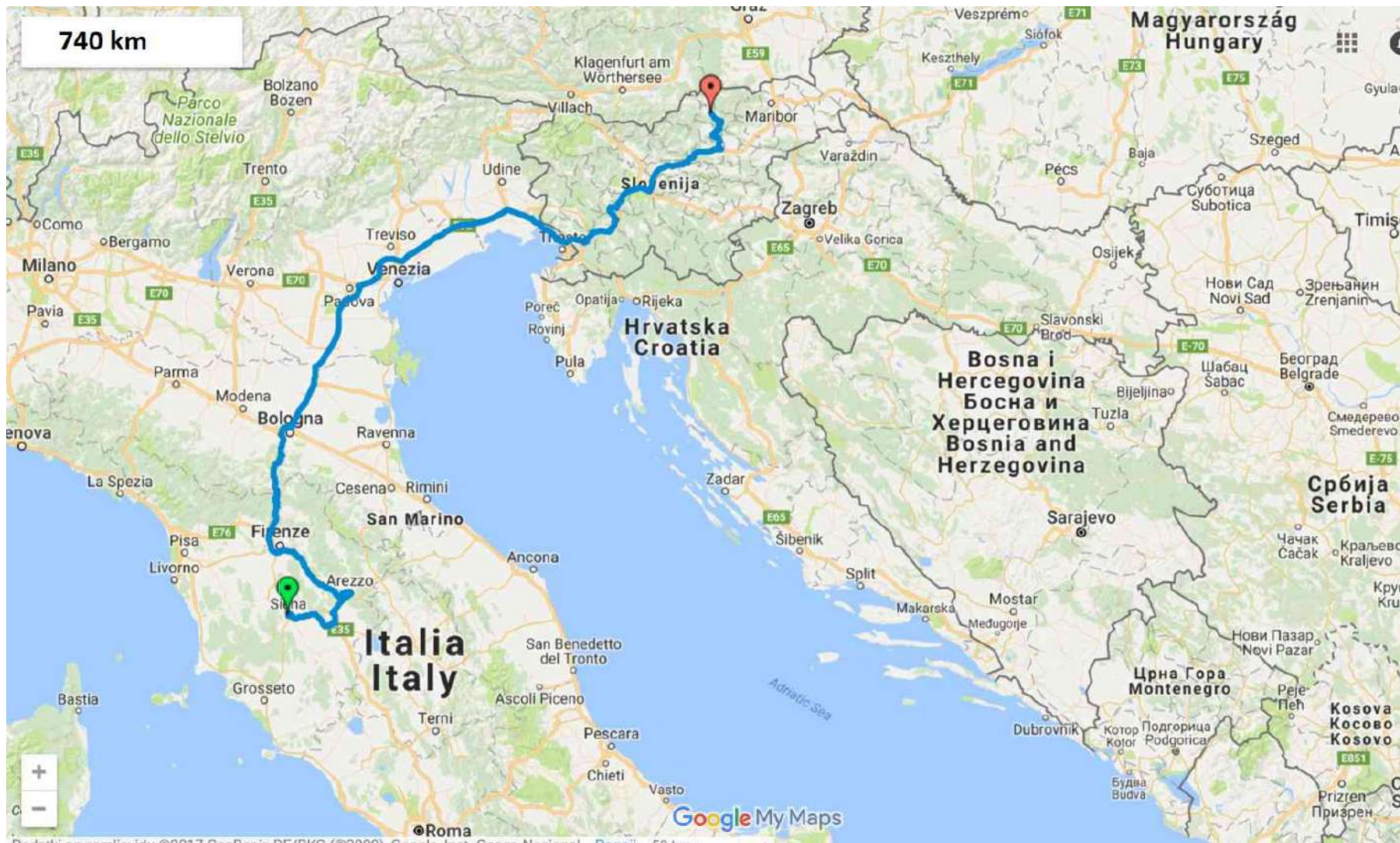

Siena

Iz Siene v Arezzo in domov

sobota, 4. november 2017

Še zadnji kos poti. Na poti sva malo zavila, da sva si ogledala še Arezzo.

Sinoči sem računala na lepe jutranje posnetke. Pa naju zjutraj pričaka megla, kamor seže oko.

Fotografirano skozi okno hotelske sobe.

Do odhoda iz hotela, se je megla že malo dvignila.

Vogal obzidja.

Bi verjeli, da je to magnolija? Vam bo striček Google povedal, da je res. Spomladi nas razveseli s prelepimi cvetovi, takole pa zgleda seme.

Ura je 8.20. Prvi turisti so že tukaj.

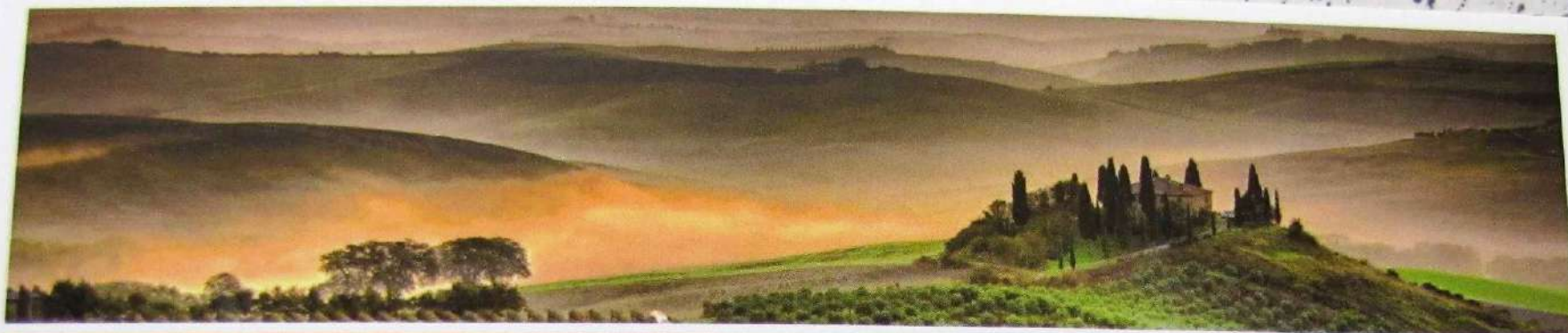
Si predstavljate napad na tole obzidje v polni viteški opremi?

Brezplačni parkirni prostor dober kilometer proč od hotela. Sva našla enega malce bližje, pa je na tabli pisalo, da ob sobotah od 6. do 8. ure čistijo cestišče in je prepovedano parkiranje. Nihče od naju ni hotel vstati pred šesto, da bi premaknil avto, zato sva ga raje preparkirala 😊

Pa še 2 razglednici Toskane.

Toscana

Toscana

Park v Arezzu.

Sejem na obrobju parka.

Je trajalo kar nekaj časa, da sva našla vhod v staro mestno jedro, ker ni tako dvignjeno kot v večini mest in ga ne vidiš iz novega dela.

Tudi Arezzo ima dolgo in bogato zgodovino, saj je bil ena izmed etruščanskih prestolnic, kar pomeni, da je obstajal vsaj že 700 let pr.n.št., če ne že prej. Leži na 296 m nad. višine in šteje okoli 100 tisoč prebivalcev.

Tudi Arezzo je med drugo svet. vojno utrpel hude poškodbe.

Stare ozke ulice, ki se naenkrat odprejo in potem zagledaš ...

tole. Sva imela srečo, da sva bila tukaj na 1. soboto v mesecu.

Vsako prvo soboto in nedeljo v mesecu imajo sejem starin na Velikem trgu ali Piazza Grande.

Takole pa zgleđa Piazza Grande, ko ni ljudi.

Tukaj najdeš ni da ni. Tu se prodajajo tudi otroške igrače, ki jim manjka roka ali noga. Pri nas bi taka reč končala v smeteh, a tukaj se znajde na sejmu starin.

POSATE Av. 900
A SECTO
€ 3,00

Niso vse samo starine, nekaj je tudi novega.

Še vedno Piazza Grande.

Nepopisna množica ljudi. Valijo se z vseh strani, a nihče ni vsiljiv, se ne zaletuje vate, sploh nimaš občutka, da je taka gneča.

Fotogenične ovčke 😊

Spomenik v bližnjem parku.

Mestna hiša

Arezzo Cathedral

Relief nad stranskimi vrati.

Katedrala še enkrat.

Pa še notranjost.

Arch of St. Donatus

Papež Gregory X. je živel v 13. stol., papež pa je bil zadnjih 5 let svojega življenja. V katedrali Arezzo so ga pokopali, ker je na svojem potovanju v času papeževanja v tem kraju zaradi bolezni umrl.

Banca D'Italia

Zidovi poblíž.

Še ena lepa stara stavba.

Skozi gnečo nazaj proti avtu.

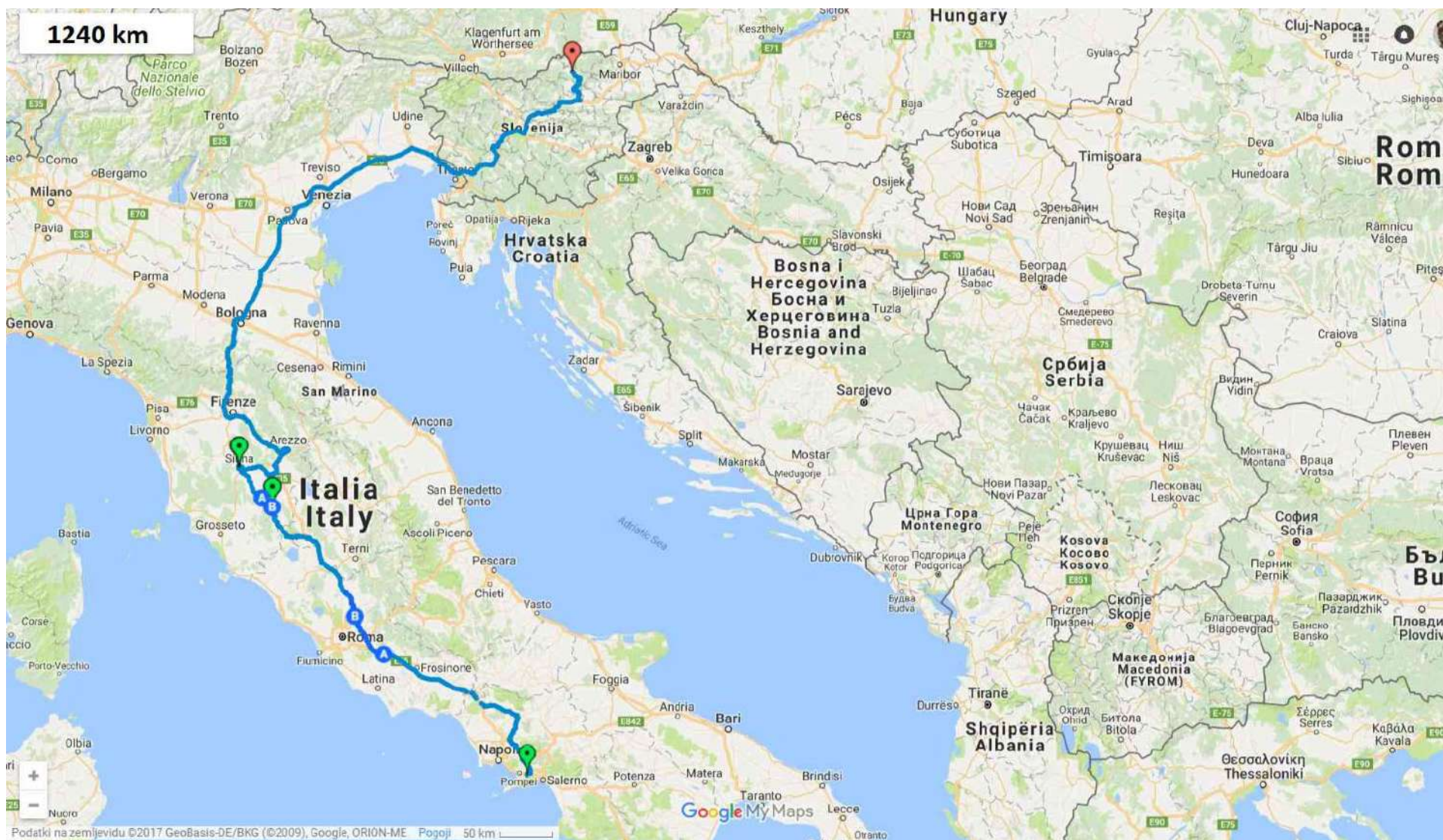
Tudi v novem delu je veliko ljudi.

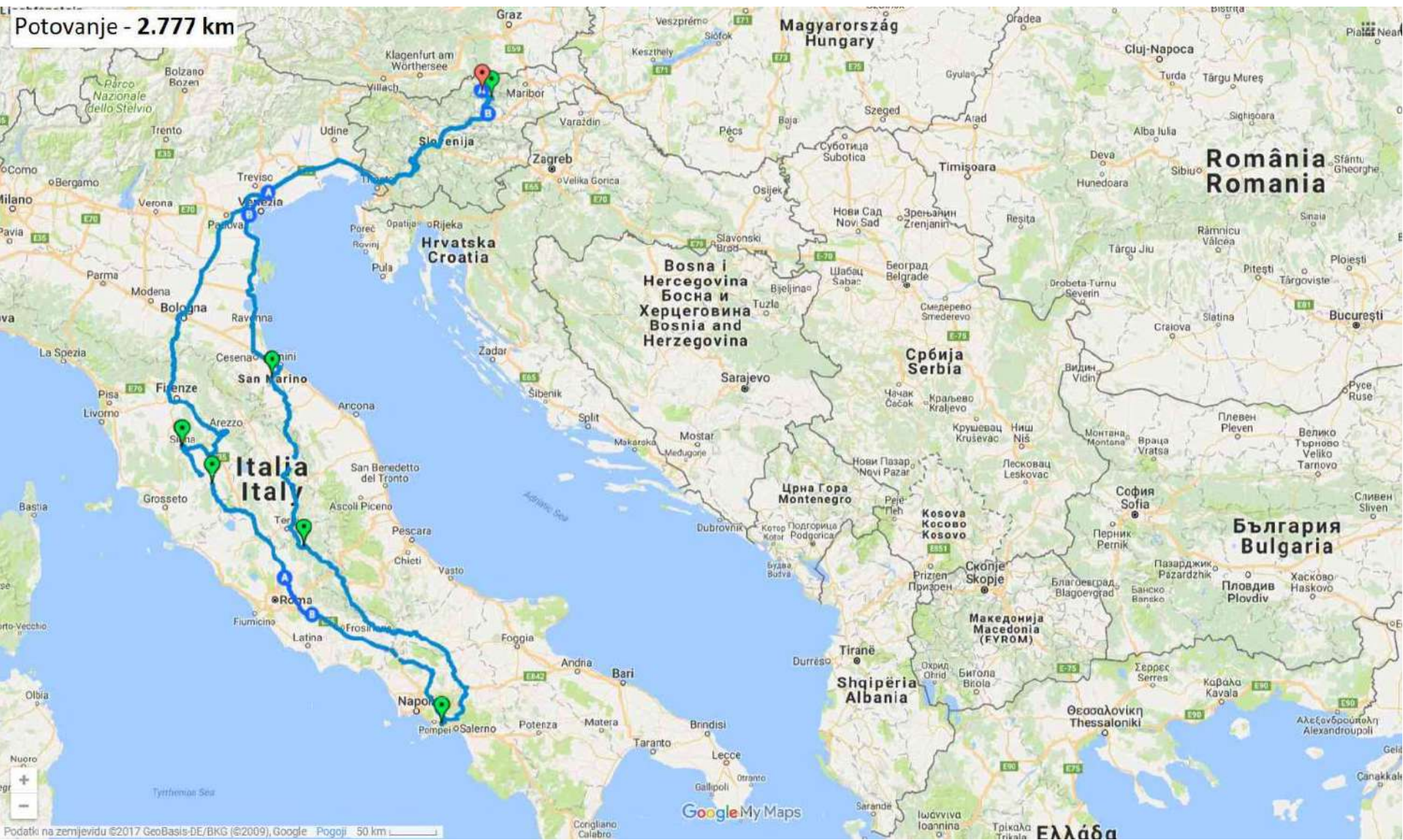
Zdaj pa po avtocesti proti domu. Ga že malo pogrešam.

Opravljena pot iz Corbаре pri Neaplju do Šmartna.

To pa je celotna pot tja in nazaj 😊. Izletov v Pompeje, na Vezuv in po Amalfijski obali tukaj ni, so pa všeti v kilometrino. Tu in tam zmanjka črte na cesti zaradi tunela ali pa mrka GPS signala.

Tale pogled na Šmartno pa vidite, če se vanj pripeljete iz smeri Legna ali ko se vračate s Kop. Zima bo kmalu tu.

Večino informacij za potopise sem poiskala šele doma, in sicer v prospektih ali na internetu.

Na pot sva se odpravila z željo, da si ogledava San Marino, Pompeje in Vezuv, pa če se bo izšlo še Amalfijsko obalo. Za vse ostalo pa, kolikor nama bo čas dopuščal. Imela sva sicer nabor krajev, a ogleda sva prilagajala glede na čas, ki sva ga imela na razpolago. Ogled kraja Perugia in Amatrice sva izpustila, ker se nama ni izšlo, saj ravno v tednu jesenskih počitnic pride tema celo uro prej 😞

Nič hudega. Nekaj pa mora ostati za drugič.

Hvala za potrpežljivost in se gledamo spet drugo leto.